

— IV. negyedév —

2013. 10. 5.

1. A MENNYEI SZENTHELY

Bevezető igék: (Olvasd fel) Habakuk 3,17-19.

Meg nem érdemelt áldások

Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben a Krisztusban (Eféz 1,3).

Arthur Ashe AIDS-ben halt meg, amelyet a szívműtétet kapott a vérátömlesztéssel. Ashe nem csak kiemelkedő sportoló volt, hanem nemes lélek lévén sokakat ihletett és bátorított példás és becsületes viselkedésével mind a teniszpályán, mind azon kívül.

Ashe elkeseredésében önsajnálata eshetett volna a gonosz betegség miatt, amit kapott, ám ő továbbra is kedves és hálattal viselkedést tanúsított. Ezt a következő szavakkal magyarázta: „Ha feltenném a kérdést, hogy *miért éppen velem történt ez a dolog*, akkor azt a kérdést is fel kellene tennem, hogy *miért éppen nekem jutott a mérhetetlen áldás? Miért éppen én győztem a Wimbledonon? Miért vehettem feleségül egy csodálatos, tehetséges lányt, és kaptam gyermeket?*”

Ashe álláspontja mindnyájunkat figyelmeztet, akik hajlamosak vagyunk feltenni a kérdést: „Miért éppen velem történik mindez? Miért engedte meg Isten, hogy ez megtörténjen velem?” Ha máris tűrünk valamit, ne feledkezzünk meg Isten kegyelméről, amely

naponta erősít bennünket, mint a táplálék, a meleg otthon és az őszinte barátság. Sokan nem részesültek ilyen áldásokban.

S mit mondjunk a lelki áldásokról? Kezünkben tarthatjuk Isten tiszta, hamisítatlan Szavát, a Bibliát, és olvashatjuk. Megismertük Istennek az üdvözítő kegyelmét, a Szentlélek vigasztalását meg a Jézus Krisztussal, ami Urunkkal és Megváltónkkal való örök élet örömteljes biztosságát. Gondolkodjatok el az isteni áldásokon és vessétek fel a kérdést: „Miért éppen nekem jutott?” Ekkor majd minden ellenvetés, hálás köszönetté válik. A nemkívánatos terhekkel meg nem érdemelt áldások járnak.

2013. 10. 12.

2. MENNY A FÖLDÖN

Bevezető igék: (Olvasd fel) 3Móz 11,41-45

Lévita-emlékeztető

Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek; szenteljétek meg azért magatokat, és szentek legyetek, mert én szent vagyok (3Móz 11,44).

Ha a javasolt igeolvasást követitek, akkor biztosan észrevettétek, hogy már régen olvastátok Mózes 3. könyvét. Ez egy olyan bibliai könyv, amelynek az olvasását az emberek általában mellőzik, mivel tele vannak különféle szertartási előírásokkal.

A Bibliakommentár erről így ír: „Ahogy a törvény felosztja az állatokat tisztákra és tisztátalanokra, Izraelnek ugyanúgy azt sem volt szabad elfelejtenie, hogy Isten minden nép között őket választotta ki, hogy szent népe legyenek. Az ember legfőbb kötelessége, hogy a Teremtője példáját kövesse”.

A lévita törvényekben Isten öt alkalommal emelte ki, hogy legyünk szentek, mert Ő szent (11,44-45; 19,2; 20,7; 26). És negyvenöt ízben hangsúlyozta: „Mert én, az Úr, vagyok a ti Istenetek” vagy „mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok”. E bibliai könyv legfontosabb témája Istennek a népéhez intézett, szentségre való felhívása. Jézus

ezt a témát ismételte, amikor aláhúzta: „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes” (Máté 5,48).

S mialatt olvassátok Mózes 3. könyvét, gondolatok arra, hogy Isten számára elválasztottak vagytok, és hogy az Örömuzenet hirdetése a kötelességetek: „Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket” (1Pét 2,9).

2013. 10. 19.

3. ÁLDOZATOK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Lukács 14,25-33.

Mi az ára?

De amelyek nékem egykor nyereségek valának, azokat a Krisztusért kárnak ítéltém. (Fil 3,7)

Sok évvel ezelőtt, amikor Románia még a kommunista uralom alatt volt, Károli Béla volt a tornászlányok edzője. Úgyesen tökéletesítette a legjobb tehetségeket, mint amilyen Nádja Komaneci volt, aki aranyérmet nyert az Olimpián. A sportolók edzésében elért eredményéért Károli Bélát drága autóval ajándékozták meg, és sok más előnyt élvezhetett. De Béla a szabadság után vágyott. Egyszer, csupán egy kis utazótáskával a kezében, elszántan disszidált Romániából, minden megélhetési lehetőség nélkül.

Azért is magas árat kell fizetnünk, ha Jézus Krisztust akarjuk követni, aki szabadságot ígért nekünk. Amikor András és Péter meghallotta Jézus hívását: „Kövessetek engem, és azt művelem, hogy embereket halásszatok”, (...) „azonnal otthagynán a hálókat, követék őt” (Máté 4,19-20). Ugyanígy Jakab és János is otthagyták édesapjukat és a munkát, hogy a tanítványság bizonytalan életét éljék. Tudták, milyen árat kell fizetniük, de Jézus követését választották, és Érette mindent otthagytak (21-22. vers).

Micsoda példa ez azok számára, akik Jézus tanítványaivá akarnak válni! Jézus kijelentette: „És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jő, nem lehet az én tanítványom” (Lukács 14,27).

Hajlandók vagyunk-e áldozatot hozni, akár kis-, akár nagy áldozatot, a mi Urunk Jézus Krisztusért? Jézus hívására: „Kövess engem!” – ne csak szavakkal, hanem tettekkel is válaszoljunk.

2013. 10. 26.

4. SZENTHELYI TANULSÁGOK

Bevezető igék: (Olvasd fel) János 7,37-44.

Élő víznek folyamai

Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. (Ján 7,38)

A közeli hegy jégtakarója alatt jéghideg forrásvíz fakadt. Ma is sokan járnak oda különféle vizeskorsókkal, hogy friss, forrásvizet merítsenek.

A víz oltja a szomjat és fenntartja életünket. A Bibliában a víz gyakran a Szentlélek munkálkodását jelképezi. Jézus idejében, a sátoros ünnep alkalmával, miközben énekesek énekeltek, a papok megtöltötték az aranykorsót, majd kiöntötték belőle a vizet. Ez a jelenlevőket arra az időre emlékeztette, amikor az atyáik pusztai vándorlása alatt a kősziklából víz fakadt (4Móz 20,8-11).

E szertartás elvégzése közben, Jézus eléjük állt és erőteljes hangon hirdette: „Aki hisz én bennem, amint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből” (Ján 7,38). A víz forrása a Szentlélek képe, mert csak egyedül Ő olthatja lelki szomjunkat (7,39). Jézus egyik korábbi állítása arról szólt, hogy a hívó ember a lelki felüdülés tartós forrásával rendelkezhet: „Valaki pedig abból a vízből iszik, amelyet én adok néki, soha örökké meg nem szomjúhozik; hanem az a víz, amelyet én adok néki, örök életre buzgó víznek kútfeje lesz ő benne” (Ján 4,14).

Szomjúhoztok-e? Valljátok meg Jézusnak a bűneiteket s akkor Ő betölt benneteket a Szentlelkével. S miközben alávetitek magatokat az Ő akaratának, Ő kegyelmesen megelégit benneteket az élet vízával, amely az örök életbe vezet. Mert csak Jézus olthatja lelki szomjunkat, aki az élő víznek forrása.

2013. 11. 2.

5. ENGESZTELÉS – A TISZTULÁSÉRT VALÓ ÁLDOZAT

Bevezető igék: (Olvasd fel) Ésaías 53,4-10.

A bűn félelmetes

És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. (És 53,5)

Fájdalom. Szörnyű, félelmetes, elviselhetetlen fájdalom. Kibírhatatlan, eltűrhetetlen, kimondhatatlan fájdalom. A Golgota felé haladva, minden kegyetlen ostorcsapásban és fájdalomban, a mi megváltó Jézus Krisztusunk magán viselte bűneink minden büntetését.

Manapság, amikor mindent megteszünk, hogy a dolgok simán, összhangban történjenek, gyakran félvállról vesszük a bűnt. Azt kérdezzük: miért csapunk olyan nagy zajt egy kis bűn körül? Különb is az egész nem is olyan szörnyű. Amikor néha, itt-ott füllentünk egy kicsit vagy beugratunk valakit, ugyan kinek ártunk vele, s minek olyan nagy húhót csinálni belőle? Amikor pletykáztatunk, vagy néha elkáromkodjuk magunkat, ugyan kinek ártunk vele? S miért is olyan szörnyű egyáltalán a bűn?

A bűn azért olyan borzasztó, mert Jézus a testén viselte annak büntetését. Éppen a mi bűneink miatt szenvedett, miközben felvitte a keresztet a Golgotára, ahol megfeszítették, és ahol végül szörnyű halált szenvedett.

Igaz, hogy ami elmúlt, azon már nem tudunk változtatni. Jézus szenvedését nem tudjuk meg nem törtéنتté tenni, és nem tudjuk visszahozni a szenvedését megelőző helyzetet. De meg kell értenünk, hogy amikor tudatosan vétkezünk, bizonyos módon hátat fordítunk Jézus szenvedéseinek és áldozatának. Ez olyan, mintha azt mondanánk, Jézus szenvedéseinek, amelyeket a mi bűneink idéztek elő, semmi köze hozzánk. Nem törődünk vele. Egyszerűen csak azt tesszük, ami nekünk tetszik. Jézus kereszttjének fényében vétkezni annyit jelent, közölni Jézussal, hogy az Ő szenvedéseiből semmit sem tanultunk meg a bűn borzalmairól. Isten bocsássa meg nekünk a Jézus szenvedései iránti közömbösségünket!

2013. 11. 9.

6. ENGESZTELÉS NAP

Bevezető igék: (Olvasd fel) Galata 5,16-26.

A szentség tökéletesítése

Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket. (2Kor 7,1)

Néhány hétig nem volt időm művelni a kertemet, s nagyon meglepett, hogy milyen gyorsan benőtte a gaz. A gyomot nem kell ápolni, ugye? Akkor nő a legjobban, amikor időt és teret adnak neki. A csodaszép virágdugványokat öntözni, tápszerezni, és természetesen gaztalanítani kell. A virág csak annál a személynél marad meg, aki nem fél bepiszkolni a kezét, és mindig föld van a körme alatt.

A keresztyéni életet is szorgalmasan kell ápolni. Az embert teljes egységben Krisztusra kell bízni: a testet, az elmét, az érzéseket, az akaratot, hogy élete teljes, vonzó, lelkesítő és betöltött lehessen. De az önzés meg a bűnös indítékok és álláspontok dudvája még így is gyorsan fel-növekedhet és elnyomhatja a Lélek gyümölcsét (Galata 5,22-23): „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívedség, jószág, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény”

Sok korinthuszi hívőnél is éppen ezzel volt gond. Fojtogatta őket az irigység és meghasonlás kórója (lásd: 1Kor 3,1-3). Ezért ajánlotta nekik és nekünk is Pál apostol, hogy tisztuljunk meg „minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket” (2Kor 7,1). Isten ma különös módon van közöttünk és segíteni akar nekünk abban, hogy visszatekintve, az élénk tárt igazság fényében, tudatosuljon bennünk minden kis gyimgyom jelenléte az életünkben. Ő készségesen megtanít bennünket arra, hogyan irtsuk ki testünk-lelkünk gyomnövényeit, még mielőtt elhatalmasodnának és megfojtanának bennünket. Hadd lássa meg minden ember bennünk Jézus jellemének szépségét!

2013. 11. 16.

7. KRISZTUS – A MI ÁLDOZATUNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Márk 15,24-38.

„Az arra menők”

*Az arra menők pedig szidalmazták vala őt, fejüket hajtogatván.
(Márk 15,29)*

Képzeljétek el a kereszten függő Megváltó mellett elhaladó gyülevész népséget. Mily érzéketlenek voltak! De még mielőtt elítélnénk őket, gondoljunk csak arra, hogy ma is hány ilyen ember van, még köztünk is, akik Jézus követőinek tartjuk magunkat. Az „arra menőket” három csoportba oszthatjuk.

Az első csoportba azok tartoznak, akik keresztet akarnak Krisztus nélkül. Lehetséges imádni csak jelképet, a Megváltó nélkül. Vannak, akik nyakláncon viselnek kis fa-, vagy aranykeresztet, de ez a tárgy soha egyetlen bűnért sem fizethet meg. Csupán Jézus Krisztus ment meg bennünket a bűneinkből a golgotai keresztfán kiontott vérével.

A másik csoportba azok tartoznak, akik Krisztust akarják, kereszt nélkül. Jézust nagy Győztesként, és nem áldozati Bárányként akarják szemlélni. Ezt kiáltják: „Szabadítsd meg magadat, és szállj le a keresztről!” (Márk 15,30). Sokan a jó Példaképet, a nagy Tanítót,

a győzedelmes Királyt szeretnék követni. Az általuk hirdett evangélium: a saját jótetteik. Gyűlölik az evangéliumot, amely azt hirdeti, hogy csak a Krisztusba vetett hit által üdvözülünk, aki azért halt meg, hogy megtisztítson bennünket a bűneinktől.

A harmadik csoportba azok tartoznak, akik se Krisztust, se a keresztet nem akarják. Nem érinti meg őket Krisztus szenvedése. Halála nem indítja őket elhatározásra, se nem tartják szükségesnek, hogy megbánják bűneiket, amelyeket Krisztus felvitt a keresztfára.

De végül majd meglepődnek. Sokan most még az üdvözülendők között állva, nemsokára e három csoport valamelyikéhez fognak csatlakozni, különösen akkor, amikor a társadalom majd nyomást gyakorol rájuk a Krisztus végső elvetésére való felkészülésben. Aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essen. Vizsgáljuk meg életünket. Használjuk ezt a nyugalomnapot és az Istennel való közösség idejét arra, hogy valóban az Ő jelenlétében lakozzunk, és végleg oltalmat nyerjünk a vihartól, mely biztosan eljön.

2013. 11. 23.

8. KRISZTUS – A MI PAPUNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) 2Móz 6,1-9.

Sérelmezettek

Az Úr pedig monda: Látván láttam az én népemnek nyomorúságát, amely Egyiptomban vagyon és meghallottam az ő sanyargatóik miatt való kiáltásukat. (2Móz 3,7)

Amikor nagy bánat ér bennünket vagy fájó körülmények közé kerülünk, talán elkésérít bennünket, amikor valaki azt mondja nekünk, hogy minden rosszból származik valami jó. A jó szándékú egyénről, aki arra akar bátorítani bennünket, hogy bízunk Istenben és az Ő ígéreteiben, talán úgy véljük, hogy érzéketlen a nehézségeink iránt, illetve egy cseppet sem valóságos.

Ez történt a zsidókkal, amikor Isten azt tervezte, hogy kiszabadítja őket az egyiptomi rabságból. A fáraó minden alkalommal kegyetlenebb és keményebb szívű volt, amikor meghallotta Istennek – Mózes által továbbított – kérését, hogy engedje el a népét. Nehezített a héber rabszolgák helyzetén. Kényszerítette őket, hogy saját maguk gyűjtsenek szalmát a vályogkészítéshez (2Móz 5,1-10). A zsidók, kétségbeesésükben, nem tudták elhinni Mózesnek, hogy Isten meghallotta a könyörgésüket, és megígérte, elviszi őket a földre, amely csak az övéké lesz (6,9).

Néha velünk is megesik, hogy a szenvedések és félelmek miatt „megsüketülünk”, s nem halljuk Isten reményteljes vigasztalását. Isten azonban tovább gondoskodik rólunk, még ha nekünk nem is tűnik így a dolog. Ahogy a népéről is tovább gondoskodott az Egyiptomból való kivonulásuk során.

S mialatt megtapasztaljuk Isten együttérzését, az Ő gondviselését és szeretetét, ismételten hallani fogjuk az üzenetét, még akkor is, amikor elmélyülnek a bajok, és a szenvedések elviselhetetlenné válnak. Isten gondoskodik a gyermekeiről. S ha nem is érzékeljük a jelenlétét, akkor is szeretetével és gondviselésével vesz körül bennünket. Ma is segítsen nekünk, hogy még erőteljesebben bízzunk Benne.

2013. 11. 30.

9. AZ ADVENTET MEGELŐZŐ, VIZSGÁLÓÍTÉLET

Bevezető igék: (Olvasd fel) Zsolt 14-et.

Mond ki a szót

Mindnyáján elhajlottak; egyetemben elromlottak, nincs, aki jót cselekedjék, nincsen csak egy sem. (Zsolt 14,3)

Az emberek manapság ritkán használják a „bűn” szót. Amikor rosszat teszünk, akkor azt mondjuk, hogy „rosszul viselkedtünk”, vagy „taktikai hibát követtünk el”, illetve „eredménytelenek voltunk”. Azt még talán ki merjük mondani, hogy rosszat tettünk. De nekem egyre csak úgy tűnik, hogy az emberek elkezdtek hinni a velük született jóságban.

E modell szerint viselkedünk, még akkor is, ha a számos anyagi és lelki mutatószám ennek az ellentétét bizonyítja. S mialatt mi itt ülünk az istentiszteleten, a világ más országaiban üldözik és megölik az embereket. Háborús erőszak söpört végig Horvátországon, Bosznián és Hercegovinán, Ruandán... És ugyan ki tudná elfelejteni a vietnámi és a kambodzsai vérmezőket? S mit szólunk a milliós számú, meg nem született gyermekekről, akiket az édesanyák a kényelmesebb élet, az édesapák meg a felelősség hiány miatt vetettek el? A gonoszság nem tűnt el a Föld színéről.

Krisztus követőiként, ellent kell állnunk a világ azon törekvéseinek, hogy lefaragjon a bűn jelentőségéből. Egyet kell értenünk Istennel, hogy „nincs, aki jót cselekedjék” (Zsolt 14,3).

A nép bűnét könnyebb megvallani, mint a személyes bűnt. Ellenben a személyes bűnt is meg kell vallanunk, amellyel személy szerint sértettük meg Istent. „Ha azt mondjuk, hogy nem vétkeztünk, hazuggá tesszük őt, és az ő igéje nincsen mi bennünk” (1Ján 1,10).

Nevezzük a bűnt „bűnnek”, és valljuk meg Istennek saját bűneinket, hogy megbocsáthasson nekünk. Jézus vére minden bűntől megtisztíthat bennünket, ám a kifogásokat nem tudja igazolni.

2013. 12. 7.

10. AZ ESCHATOLÓGIAI ENGESZTELÉS NAP

Bevezető igék: (Olvasd fel) 1Pét 2,1-10.

Lelki éhség

Íme, napok jönnek, azt mondja az Úr Isten, és éhséget bocsátok e földre; nem kenyér után való éhséget, sem víz után való szomszomságot, hanem az Úr beszédének hallgatása után. (Ámos 8,11)

A „Egyetlen fűszál nélkül” című könyv témája azzal foglalkozik, hogy egyfajta vírus világszerte megtámadta a füvet. De nem csak a kerti és a réti füvet, hanem minden fűfélért, ahova a búza, a rozs, a zab és a rizs is tartozik. Mindössze néhány hónap leforgása alatt a

világban éhség ütötte fel a fejét, s ezzel együtt gonosz erőszak. Az emberek az élelem miatt verni és gyilkolni kezdték egymást.

A regény a valós világból vett jeleneteket festi elénk, olyan országokból, ahol valóban éhség uralkodott, s az ottani erőszakról és vérengzésről a médiák is beszámoltak.

Ámos próféta azonban másfajta éhségről beszél, „az Úr beszédének hallgatása után” való éhségről. Mialatt az élelmiszerhiány testi betegségeket és halált okoz, az Isten Igéjének hiánya örök következményekkel járhat. Az Isten beszédének hiánya miatt az élethez szükséges bölcsesség és a Jézus Krisztus általi örök életről szóló üzenet nélkül maradunk. A keresztyéneknek lelki táplálékra van szükségük. „Mint most született csecsemők, a tiszta, hamisítatlan tej után vágyakozzatok, hogy azon növekedjete” (1Pét 2,2). Mondjuk Jeremiás prófétával együtt: „Ha szavaidat hallattad, én élveztem azokat; a te szavaid öröömre váltak nékem és szívemnek vígasságára; mert a te nevedről neveztetem, oh Uram, Seregeknek Istene!” (Jer 15,16).

A világ istenismeret után éheznek, mert csak Isten töltheti be szívbeli szükségleteinket. Járuljunk az üres emberi szívek betöltéséhez azzal, hogy a Bibliában található isteni üzenetet elmondjuk nekik.

2013. 12. 14.

11. A MI PROFETIKUS ÜZENETÜNK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Jeremiás 36,20-26.

Nincs szükség a változtatásra

A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre. (2Tim 3,16)

Minden korban – így ma is – érezhető az idő lelkülete, amely megpróbál bennünket, hogy vajon emberekhez szóló isteni üzenetként fogadjuk-e a Szentírást. Az emberek abba a kísértésbe estek, hogy kitoröljék vagy megváltoztassák az Írásnak azon részeit, amelyek elavultnak tűntek előttük.

Akár a pokolról szóló tanítást, akár az ember nemiségét illető isteni álláspontokat illetőleg sokan olyan hatás alá kerültek, hogy elvessék a Biblia egyes részeit. S valóban, meghatározott bibliai igazságok minden időkbén megbotránkoztatják az embereket.

Sok évszázaddal ezelőtt egy izraeli király isteni üzenetet tartalmazó tekercest kapott. Mialatt hangosan felolvasták neki, a király megbotránkozott, és egy kis késsel kivágta a tekercs egy részét, majd a tűzbe vetette. Végül az egész tekercs a tűzbe került, de érdekes, hogy sem a király, sem az üzenetet hallgató szolgák nem féltek: „Nem rettentek meg, sem ruhájukat nem szaggatták meg a király és valamennyi szolgálója, akik hallják vala mind e szókat” (Jer 36,24). Végül a király elvesztette a királyságát, mivel nem engedelmeskedett az isteni szónak.

Ha csak azokat a bibliai részeket válogatjuk és szeretjük, amelyek nekünk megfelelnek, vagy elhanyagoljuk az Ige tanítását, akkor ezzel azt mutatjuk, hogy nem féljük az Istent. Ahelyett, hogy alávetjük magunkat annak, amit Isten mond, mi inkább a saját, korlátozott megítélésünket meg a téves meglátásainkat emeljük az ihletett isteni üzenet fölé. Amikor abba a kísértésbe estek, hogy figyelmen kívül hagyjátok vagy elhanyagoljátok a Biblia, azaz Isten Igéjének meghatározott részeit, akkor jusson az eszetekbe: „A teljes Írás Istentől ihletett”. Belőle megtudjuk, hogyan élhetünk Istennek kedves életet. A változékony világban Isten változatlan Szava, a Biblia, továbbra is biztos és szilárd alappal szolgál.

2013. 12. 21.

12. KOZMIKUS VITÁK ISTEN JELLEME KÖRÜL

Bevezető igék: (Olvasd fel) Kolossé 3,1-7.

Betekintés a jövőbe

Az odafel valókkal törődjeteK, nem a földiekkel (Kol 3,2).

A *Gladiátor* című filmben, Maximus Decimus Meridius hadvezér igyekszik lelket önteni a lovas-katonáiba, hogy majd jól harcoljanak

a germánok elleni küzdelemben. Bízta őket, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt, és a következő ismert mondás is tőle származik: „Amit most teszünk az életben, az örök jelentőségű!”

E kitalált hadvezér szavai nekünk is üzennek valamit, sőt különösen jelentősek Krisztus követői számára. A Földön, amely mint egy nagy kő lebeg a világűrben nem azért élünk, hogy agyonüssük az időt, és csak foglaljuk a helyet. Azért élünk, hogy minden alkalmat megragadjunk, amely hatással lehet örök életünkre.

Jézus mondta: „Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, ahol sem a rozsdá, sem a moly meg nem emészti, és ahol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják” (Máté 6,20). Ezt tartva szem előtt, éljünk az örökkévalóságért, amely nagy hatással lesz a világra, amelyben most élünk.

Hogyan tanulhatjuk meg, hogy „az odafel valókkal törődjünk”? Egyik jó módja az, ha utánanézzünk, mi a legfontosabb az örök Isten számára. A Biblia lapjain Isten emlékeztet bennünket arra, hogy az embert minden anyagi javaknál fontosabbnak tartja éppen úgy, ahogy az ember igazi jellemét is, annál, aminek az ember mutatja magát. Ezek örök igazságok. Ha elfogadjuk őket és hozzájuk mérjük az életünket, bepillantathatunk a jövőbe, ami a jelen életünkre is kihat. S valóban úgy lesz, hogy amit ebben az életben teszünk, az örök visszhangot nyer!

2013. 12. 28.

13. SZENTHELYI INTELMEK

Bevezető igék: (Olvasd fel) Zsoltár 91.

Titkos rejtekhely

Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban. (Zsolt 91, 11)

A biztonságérzet nagyon fontos e mai, bizonytalan és veszélyekkel teljes világban. A biztonságiakat foglalkoztató cégek szavatolják,

hogy mindent megtesznek a személyek és a családok megérdemelt biztonságáért.

A zsoldáros talált egy „titkos rejtekhelyet”, amikor veszélyben érezte magát (Zsoldár 91,1). Ugyanezen a helyen mi is biztonságban érezhetjük magunkat. A zsoldárköltő így írt e helyről:

A Mindenhatónak árnyékában (1. vers). Az árnyék oltalmat nyújt a Nap közvetlen sugarai elől. Ha a Nap sugárzása túl erős, az árnyék csökkenti a sugárzást és a hőséget. Isten kezének árnyékában tartózkodva csökkennek a gondjaink.

Én oltalmam, váram (2. vers). Isten a legnagyobb elérhető oltalmazó, akitől bármikor védelmet és segítséget kérhetünk. Semmi sem gátolhatja meg abban, hogy támogasson bennünket, kivéve, amikor a bajok az ő megjobbító tervének részét képezik.

Szárnyai alatt léssen oltalmad (4. vers). Isten gyengéd és figyelmes. Úgy gondoskodik rólunk, mint a madár a fiókáiról. S amikor jönnek a bajok, közelebb von bennünket önmagához. Nem kell attól rettegnünk, hogy elutasít, vagy elvet bennünket. Az övéi vagyunk.

Az Úr az én oltalmam (9. vers). A mennyei Atyánk lesz az oltalmunk és örök menhelyünk.

Igazi biztonságot egyedül az Úr Istenünkben találunk, aki megígérte, hogy megment bennünket és mindig velünk lesz: „Segítségül hív engem, ezért meghallgatom őt; vele vagyok háborúságában: megmentem és megdicsőítem őt. Hosszú élettel elégítem meg őt, és megmutatom néki az én szabadításomat” (15-16. versek). Az az ember tartózkodik a legbiztonságosabb helyen, aki Isten kezében van.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.

Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya

Felelős: Igor Bosnić

Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2013

Istentiszteleti használatra